www.rkfarnost-sl.sk

Číslo 2 / December 2012 / Ročník 7

MIKULÁŠOV list

Vianoce 2012

Rozpis spovedania a bohoslužieb počas Vianoc

Oltár sv. Michala

Zreštaurovanie a konsekrácia oltára v hradnej kaplnke

Dekan Pavol Lacko

Ľubovnianska fara oslávi tohtoročné Vianoce v novom zložení. V rozhovore predstavujeme nového dekana.

Život vo farnosti

V rozšírenom návrate ponúkame prehľad aktivít spoločenstiev vo farnosti v druhom polroku 2012.

Listáreň

Platí sobotňajšia svätá omša namiesto nedeľnej? Odpoveď na vaše otázky prináša nová rubrika.

Mikulášov list

VYDAVATEĽ
Rímskokatolícky farský úrad
v Starej Ľubovni

ADRESA REDAKCIE
Námestie sv. Mikuláša 14
064 01 Stará Ľubovňa
www.rkrafnost-sl.sk
Tel: 052 / 43 225 00
Fax: 052 / 42 815 81
E-mail: stara_lubovna@kapitula.sk

CIRKEVNÉ SCHVÁLENIE
Mons. Prof. ThDr. František Tondra,
spišský diecézny biskup,
dňa 6.3.2003, prot. č. 485/2003

POVOLENIE
Okresný úrad v Starej Ľubovni,
dňa 18.3.2003, prot. č. 4/2003, č. k. 2003/00390

CENSOR
Mgr. Pavol Lacko

REDAKČNÁ RADA
Ľubomír Ogurčák
Jakub Ondrej
Denisa Dinisová

GRAFICKÁ ÚPRAVA
Tomáš Torbík

TLAČ
TESFO Ružomberok

NÁKLAD
500 kusov

VÝZVA

Pozývame všetkých, ktorí majú záujem,
spolupracovať na tvorbe
Mikulášovho listu.
Svoje príspevky, podnety, návrhy,
pripomienky, rady, ale i napomenutia
nám môžete posielať
na mailovú adresu redakcie
Ďakujeme a tešíme sa
na spoluprácu s Vami!

mikulasovlist@rkfarnost-sl.sk

Vianoce, tradične najkrajšie sviatky roka, ochoreli na akúsi schizofréniu alebo skôr my. Všetci to vieme, ale nič s tým nerobíme. Sú akoby dvoje: sviatky narodenia Božieho Syna a sviatky útoku na našu súdnosť.

Z Vianoc sme urobili sviatky, keď majú byť k sebe ľudia dobrí a na znak lásky a vďaky si dávať darčeky. Sú veci, ktoré sa jednoducho musia diať „aspoň na Vianoce". „Pricestuj, pošli pohľadnicu alebo SMS, prestaň sa hádať, nechoď do krčmy, choď na spoveď... - aspoň na Vianoce." Iba na Vianoce? A kde zostal Ježiš, hlavná postava? Kde zostala nábožanská podstata vianočných sviatkov?

Poznáme anketovú otázku typu „koľko miniete na vianočné darčeky?" Ľudia sa sťažujú a podľa povianočných štatistík je vianočný obrat v obchodoch z roka na rok vyšší. Priemerný Európan vynaloží na darčeky 540 €, Američan 580 €, priemerný Slovák 150 €. Snívame o tom, čo je v ponuke - napríklad o šperkoch, značkových hodinkách, najnovšom parfume, či hracej konzole, ipode s neviem koľkými megabajtmi, o výhodnom mobilnom paušále.

Takéto sny sa plnia ľahko a rýchlo. Stačia peniaze. Vaši blízki sa možno úprimne potešia, a celkom určite budú „šťastní". Minimálne dovtedy, kým nepríde na trh niečo nové. „Bohatý Ježiško" veľa nezmení, ale ten skutočný narodený v chudobe, ten prináša vieru, nádej, lásku, pokoj, odpustenie, pochopenie a to potrebujeme oveľa viac. Ažeje ťažké dieťaťu vysvetliť, že knižka za 10 € nie je menej, než spolužiakov nový mobil alebo počítač alebo ...? Trochu rizika by sa žiadny rodič nemal báť podstúpiť. Riskujeme oveľa viac. A ak vás deti náhodou nepochopia - neprekáža. Najprv pochopme my a oni sa snáď od nás naučia.

Vianoce, tie skutočné, nás posilňujú, menia vo vnútri, tak ako zmenil Kristov príchod tých, ktorí mu verili. A takéto Vianoce majú zmysel.

Požehnanie do života z takto prežitých Vianoc všetkým zo srdca prajú a vyprosujú

Vaši kňazi Štefan, Tomáš, Radoslav a Pavol

Adventné zamyslenie

Známy príbeh od Bruna Ferrera hovorí o tom, ako raz na adventnom venci horeli štyri sviečky. Vôkol bolo ticho. Tak ticho, že bolo počuť, ako sa potichučky zhovárajú sviece. Prvá zašepkala: „Volám sa Pokoj. Rada by som svietila, ale ľuďom na mne nezáleží, netúžia po pokoji. Naopak, obľubujú sváry, hádky, vyháňajú ma zo svojich príbytkov." Svetlo sviečky slablo, až úplne vyhaslo. Druhá sviečka plápolala žiarivým plameňom: „Volám sa Viera a chcela by som svietiť ľuďom na cestu. Ale oni mnou opovrhujú, vraj som zbytočná, nemoderná, že majú lepšie svietidlá. Nechcú chrániť môj plamienok." Prievan zhasil i druhú sviečku. S chvejúcim hlasom sa ozvala tretia svieca: „Moje meno je Láska. Mnohí si ma nevšímajú, iní mnou opovrhujú. Vravia, že sa im viac páčia prskavky a vzrušujúce ohňostroje." Svieca zablikala a zhasla. Vtom vošlo do izby dieťa. Hľadelo na zhasnuté sviečky a s plačom vravelo: „Prečo nesvietite? Kto vás zhasol?"

Nato sa ozvala štvrtá svieca: „Neboj sa! Zatiaľ som tu ja. Nikdy nie je neskoro. Volám sa Nádej. Odo mňa môžeš zapáliť aj ostatné sviečky." Dieťa vzalo horiacu sviecu a zapálilo všetky sviečky. Tým dieťaťom je Božie Dieťa, Ježiš. On prichádza s nádejou, ktorá zapáli a daruje nám pokoj, vieru a lásku.

Túto skutočnosť pripomína i Svätý Otec Benedikt XVI. v jednom zo svojich príhovorov na úvod Adventu. Hovorí, že súčasný svet, v ktorom vidíme, že sa rúcajú toľké falošné nádeje, potrebuje spoľahlivú nádej. A tá sa nachádza jedine v Kristovi, na ktorého príchod sa v tomto období pripravujeme. Je to duchovná príprava na najkrajšie sviatky, ktoré každý človek už od malička má rád a prežíva ich so zatajeným dychom.

Nám všetkým prajem požehnaný adventný čas, ktorý je zároveň i časom radosti, ktorú nám nikto a nič nemôže odňať; je to čas radosti zo skutočnosti, že Boh sa stáva dieťaťom a táto radosť nás má povzbudiť k tomu, aby sme adventnými dňami putovali s dôverou. S dôverou k nádeji s veľkým „N"...

Tomáš Pavlikovský, kaplán

Poďakovanie kňazom

Kňazi sú Boží vojaci, prichádzajú a odchádzajú. Ostávajú len spomienky a vykonaná práca. V júli sme sa aj my rozlúčili s našimi kňazmi, ktorí odišli na nové pôsobiská. Každý z nich podľa svojich možností a darov odviedol kus práce, zrealizoval svoje plány či myšlienky. Kňazská služba je od iných služieb náročnejšia, zodpovednejšia a vyžadujúca veľa trpezlivosti, lásky a dôvery v Božiu pomoc. Aj naši kňazi často zabúdali na seba a venovali sa nám, veriacim. Chceli vedieť, čo nás bolí, či naopak, teší. Chceli vedieť čo najviac, veď mali o nás starosť, o naše duše, ktoré im boli zverené a za ktoré niesli a nesú zodpovednosť. Aj napriek mnohým povinnostiam sa snažili venovať všetkým, rodinám, starým a chorým, deťom a mladej generácii, ktorá si ich obľúbila. Boli im viac ako len kňazmi a katechétmi. Dávali im kus seba, kus svojej čistej duše. Mladých nemožno oklamať, oni vycítia, kto ich má rád, kto s nimi hovorí úprimne a komu na nich záleží.

Milí kňazi, nedá sa spomenúť všetko, čo ste tu vykonali, vybudovali, dokončili, alebo len zasiali. Prijmite však od nás - veriacich zo Starej Ľubovne - to najúprimnejšie Pán Boh zaplať!

V júli sme sa rozlúčili s pánom dekanom Mariánom Pánikom, ktorý pôsobí ako dekan-farár v Babíne a tiež s pánmi kaplánmi Marekom Bočom (kaplán v Poprade), Pavlom Tondrom (misie v Kazachstane), Ľubošom Laškotym (vicerektor Domu Anky Kolesárovej vo Vysokej nad Uhom).

Nech vás Boh aj naďalej sprevádza pri vašej práci v Jeho vinici.

Ľubomír Ogurčák

My štyria sme každý iný, ale to je dobré pre spoločné dobro

Narodil sa 12. septembra 1969 v Ružomberku. Navštevoval základnú školu v Ľubochni a Gymnázium v Ružomberku. Teologické štúdium absolvoval v Teologickom Inštitúte v Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí. Po kňazskej vysviacke 17. júna 1995 pôsobil dva roky ako kaplán v neďalekom Kežmarku. Od augusta 1997 spravoval farnosť Spišské Podhradie, kým ho otec biskup Mons. Štefan Sečka neustanovil za správcu farnosti Stará Ľubovňa od 12. júla 2012 a zároveň za dekana Staroľubovnianskeho dekanátu. Za kaplánov boli menovaní Štefan Hrbček, Tomáš Pavlikovský a Radoslav Majerník.

*Na Ľubovnianskej fare prežijú tohtoročné vianočné sviatky v úplne novom zložení. Na čele trojice nových kaplánov stojí od leta aj nový **farár a dekan Pavol Lacko**. Cez kňazskú službu túži napriek slabostiam osláviť Boha. Vo veriacich nachádza svoju novú rodinu. Rozhovor o pohľade na novú farnosť, plánoch, očakávaniach, ale i ňom samom, bol rovnako príjemný ako každé iné stretnutie s ním.*

Nedá mi začať inak, ako privítaním vo farnosti Stará Ľubovňa.
Úprimne ďakujem aj v mene pánov kaplánov.

Už ste si zvykli na nové pôsobisko?
Viacerí sa ma pýtajú, či som si zvykol. Viem, že ich otázka je úprimná a prajú mi, aby som sa tu cítil ako doma. Odpovedám, a tak to aj prežívam, že nejde o to, či som si zvykol a že si ani nechcem zvyknúť, lebo keď si človek zvykne, tak ho to môže viesť k stereotypu, vytvoreniu si svojich šablón. Chcem a vrúcne prosím o silu nášho Nebeského Otca spolu so všetkými veriacimi prežívať smutné, bolestné, ťažké, ale aj príjemné a radostné chvíle. Blahoslavený Ján Pavol II. to výnimočne vyjadril vo svojej knihe Život bez všedných dní. Túžim teda prežívať aj všednosť bez všednosti spolu s tými, ku ktorým som poslaný.

Akí sú Ľubovňania? Aký je váš dojem po prvých mesiacoch s nimi?
Boh vidí do srdca, on nás dokonale pozná a miluje. Kňaz z Božej milosti má možnosť sčasti, nakoľko je človek otvorený, jemne a citlivo nahliadnuť do tejto svätyne. Môj prvý kontakt s vami bol pri mojom príchode na faru a hneď sa ma ujali niektorí, ktorí mi s ochotou pomohli s vecami pri nasťahovaní sa, vtedy ešte do „Kláštora", ako niektorí volajú prístavbu pri fare. A potom to bolo milé a zaujímavé, lebo ľudia sa najlepšie spoznajú, keď niečo robia. Boli to chvíle pri prácach na fare a stretol som sa s ochotou a túžbou pomôcť. Všetkým za akúkoľvek pomoc úprimne ďakujem.

Myslím, že môžem za Ľubovňanov povedať, že to my ďakujeme za možnosť a dar pomoci otcovi farnosti. Považujete sa už aj vy za Ľubovňana, za jedného z nás?
Na primíciách mi jeden kňaz pri rodičovskom požehnaní

povedal, že kňaz akoby strácal svojich najbližších - matku, otca, súrodencov, ale získava svojich iným spôsobom v rodine veriacich a tam nachádza matku, otca, bratov, sestry. Teraz, keď si už Pán povolal rodičov do večnosti, viem, že mal pravdu.

Čo chcete ako správca farnosti a dekanátu dosiahnuť na novom mieste, v tejto novej rodine? Máte nejakú konkrétnu víziu?
Nie, čo ja chcem, ale čo chce Pán. Najdôležitejšie je spoznávať jeho vôľu a jeho víziu. On potom ukáže a dá aj silu poslúžiť veriacim cez kňazskú službu.

Ako farár a dekan ste 15 rokov pôsobili v Spišskom Podhradí, máte za sebou bohatú skúsenosť práce s farníkmi, s riadením farnosti. Aké osvedčené kroky, metódy, či zvyky z vášho predošlého pôsobiska plánujete využiť u nás?
Do Spišského Podhradia som prišiel ako 27-ročný po dvoch rokoch kaplánskej služby v Kežmarku. Som vďačný Pánu Bohu a aj pánovi dekanovi z Kežmarku za vovedenie do kňazstva, tie prvé kroky sú veľmi dôležité. Začiatky sú vždy zaujímavé, ale aj náročné. Aj keď má človek nejaké skúsenosti, vždy ho niečo prekvapí a niektoré situácie nezvládne, rovnako aj kňaz. Keď som prišiel do našej farnosti Stará Ľubovňa, prosil som Pána, aby mi dal silu a trpezlivosť, akú mi dal po príchode a počas pôsobenia v Spišskom Podhradí. Osvedčené kroky, metódy, zvyky asi nezaberajú všade a nie na každého. Poznáme to z rodín – i keď je láska, ktorou rodičia zahŕňajú svoje deti, tá istá, odozva býva rozdielna. To, čo my kňazi môžeme a chceme napriek našej slabosti ponúknuť, je naše kňazské a ľudské srdce posilňované Ježišovým Srdcom.

Ako podľa vás vyzerá ideálna farnosť?
To, ako vyzerá, by som aj vedel, ale všetci dobre vieme, že taká nejestvuje.

Do Starej Ľubovne ste prišli ako kňaz, a tak sa od vás očakáva, že budete ľuďom nablízku, pôjdete im v ústrety a budete im prostredníkom v kontakte s Kristom. Aký človek sa skrýva za týmto kňazom? Kto je to Pavol Lacko?
Za týmto kňazom sa neskrýva žiaden človek, týmto kňazom je človek, v tomto prípade moja osoba. Boh zveruje kňazskú službu hriešnikom, slabým. Vieme, koho si Ježiš vybral za svojich apoštolov. Každý bol iný a aj svojský, ale Kristus vie použiť naše schopnosti i neschopnosti na svoje dielo. A tak prosím, aby aj napriek mojim slabostiam a nedostatkom bol cez moju kňazskú službu oslávený Boh.

Čo má pre vás pri kontakte s ľuďmi najväčšiu hodnotu? Čo si na človeku najviac vážite?

“To, čo my, kňazi, môžeme a chceme napriek našej slabosti ponúknuť, je kňazské a ľudské srdce posilňované Ježišovým Srdcom.”

Statočné a úprimné prežívanie viery napriek všetkým okolnostiam, a tie vedia byť kruté. Ďakujem vám mnohým za práve takéto svedectvo.

Naopak, čo od ľudí, od svojich farníkov očakávate?
Keď sme boli na Svätomikulášskom stretnutí našich seniorov, zaznela podobná otázka. Odpovedal som, že som rád za každú aktivitu a ochotu pomôcť vo farnosti, ale dôležitejšie je pýtať sa, čo odo mňa ako farníka očakáva Boh. Odpoveď príde, len treba počúvať.

Aký význam pre vás majú cirkevné združenia laikov? Aké je ich miesto v chode farnosti?

“Nie je dôležité, čo ja chcem, ale čo chce Pán. On ukáže a dá aj silu poslúžiť veriacim cez kňazskú službu.”

Cirkevné združenia laikov majú vo farnosti nezastupiteľné miesto, lebo cirkev je spoločenstvo spoločenstiev. Tu sa po výchove v rodine upevňuje viera, hľadá sa spôsob, ako byť nápomocný jeden druhému a tak potom pre celú farnosť ponúknuť svoju službu, ochotu, seba dať do úzadia a dary využiť pre spoločné dobro.

Z veľkého množstva takýchto spoločenstiev v Starej Ľubovni sa teda tešíte.
Áno, lebo sú veľkým obohatením pre farnosť.

Dá sa popri všetkých pastoračných a organizačných povinnostiach nájsť priestor aj na vytvorenie rodinného spoločenstva s kaplánmi?
To spoločenstvo je dôležité práve preto, že povinností je viac. Je dobré, aby sme si tak ako apoštoli, keď prichádzali k Ježišovi a hovorili mu o svojich skúsenostiach, aj my kňazi vedeli povedať, čo sa nám podarilo, čo nás trápi, s čím si nevieme dať rady. My štyria sme každý iný, a to je dobre, lebo tak každý prispeje svojou mierou k spoločnému dobru.

Ako trávite váš voľný čas? Máte vôbec nejaký?
Voľného času je málo, ale musím si ho nájsť a cez zimu sa teším na lyžovanie, nakoľko mi to čas a zdravie dovolia.

Poznáte nejaký dobrý vtip?
Rád si vypočujem vtipy, ale nezapamätám si ich a už vôbec ich neviem rozprávať. *(úsmev)*

Na čom sa teda najčastejšie bavíte?
Istotne nie na nešťastí druhých. Úprimnú radosť, úprimný úsmev mi privodia bežné humorné situácie, ktoré sú podané v dobrom, všetci mnoho takých zažívame.

Sám ste načrtli prelínanie príjemných, radostných a inokedy bolestných, náročných okamihov v živote kňaza. Dnes často počúvame o kríze hodnôt v spoločnosti, o úpadku rodiny, o liberálnom spôsobe života, možnosti voľby, o voľnosti spolunažívania mladých ľudí. Keď Cirkev príde so svojím pohľadom na niektorú z týchto tém, je nemoderná. Ako chcete ľuďom vysvetľovať náročné témy a pritom ich nestratiť? Je to ešte možné?
Mnohí si myslia, že Cirkev je nemoderná. Ale skúsme sa zamyslieť nad tým, čo by na to všetko povedal Kristus. Cirkev nemôže hovoriť ináč, veď Cirkev, to je Kristus kráčajúci dejinami sveta.

Ktorá oblasť je pre vás vo farnosti prioritou na najbližšie obdobie? Máte niečo v pláne?
Prioritou je ohlasovanie evanjelia a spása. Tomu má byť podriadené všetko a z toho má všetko vychádzať. Aj materiálne záležitosti. Keď sme vo farskom kostole, všetci vieme, že práve tento kostol si zasluhuje našu pozornosť. V minulosti bola podaná žiadosť o finančnú pomoc v rámci projektu cezhraničnej spolupráce pre opravu exteriéru kostola. Stále čakáme na výsledné rozhodnutie, zatiaľ ho nepoznáme.

Vianočné sviatky sú pre každého možnosťou začať vždy nový život s novonarodeným, bezbranným Dieťaťom. Čo chcete do týchto dní zaželať veriacim v Starej Ľubovni?
Chcem Vám aj v mene pánov kaplánov popriať a vyprosovať skutočné Vianoce. Nie také, aké dáva svet, ale Vianoce, ktoré nás posilnia, povzbudia, menia vo vnútri, tak ako zmenil Kristov príchod tých, ktorí mu veria.

Zhováral sa Lukáš Marťák

foto: Štefan Hrbček, archív

Naši noví kapláni

Moje meno je **Štefan Hrbček**. Pochádzam z Lúčok pri Ružomberku. Som druhý z piatich súrodencov. Gymnázium som ukončil v roku 1998. V roku 2005 som bol na diakonskej praxi tu v Starej Ľubovni. Ako novokňaz som dostal dekrét do Spišskej Belej, kde som bol 6 rokov kaplánom. Tam som sa dosť aktívne zapájal do života vo farnosti vo viacerých oblastiach. Viedol som spoločenstvo žalmistov, viedol som spoločenstvo rómskych miništrantov a lektorov, zapájal som sa do organizovania farských akcií. Na internete mám fotogalériu, kde sú fotky z rôznych akcií a aj zo súkromného života (dá sa nájsť cez vyhľadávanie). Spišská Belá je pre mňa skúsenosťou, koľko dobra pre farnosť môžu urobiť uvedomelí laici v spolupráci s kňazmi a živé spoločenstvá, ktoré sa formujú Božím Slovom a záleží im na Cirkvi. Verím, že aj tu v Starej Ľubovni sa mnohé veci nasmerujú dobrým smerom pre dobro veriacich tejto farnosti. Som pripravený spolupracovať s pánom dekanom a ostatnými kaplánmi. Vo voľnom čase sa chcem venovať Rómom v Podsadku a ohlasovať im Evanjelium.

Volám sa **Radoslav Majerník**. Mojím prvým miestom v kňazskej službe sa stala Stará Ľubovňa. Narodil som sa pred 35 rokmi v Levoči. K tomuto mestu ma viaže veľmi silné puto - úcta k Panne Márii, ktorej je zasvätená mariánska hora v Levoči. Po skončení základnej školy som študoval na Strednej zdravotníckej škole v Levoči v odbore masér. Po ukončení štúdia som pracoval nielen v tomto meste, a práve v tomto čase sa vo mne prebudila túžba zasvätiť svoj život Bohu v kláštore benediktínov. Tam som v prostredí modlitby a práce spoznal, že najväčším vyjadrením lásky človeka je dať ľuďom Krista. Pochopil som, že najlepšou formou realizácie tohto poslania, pre mňa osobne, je život diecézneho kňaza v pastorácii, a tak som nastúpil do formácie do kňazského seminára v Spišskej Kapitule, kde som 16. júna 2012 prijal sviatosť kňazstva. Touto cestou sa chcem poďakovať všetkým farníkom, ktorí mi akokoľvek pomáhajú a sprevádzajú ma modlitbami. Chcem vás uistiť, že ste v mojich modlitbách a denne vás i vašich blízkych predkladám Bohu ako svoj dar počas svätej omše.

Volám sa **Tomáš Pavlikovský**, mám 32 rokov a pochádzam z Popradu. V roku 2009 som bol vysvätený za kňaza a bol som ustanovený za kaplána do Tvrdošína, kde som pôsobil tri roky. Počas tohto obdobia bola mojou hlavnou prioritou práca s deťmi. Venoval som sa aj formácii miništrantov.

Od 12. júla 2012 je mojím druhým kaplánskym miestom farnosť Stará Ľubovňa. Veľmi som bol povzbudený z nášho prvého stretnutia s takmer všetkými rozmanitými spoločenstvami, ktoré sa aktívne zapájajú do života farnosti. Po vzájomnej dohode so spolubratmi Števom a Radom sa aj v tejto farnosti venujem v prvom rade deťom a miništrantom. Vyučujem náboženstvo v cirkevnej škole – v základnej i v gymnáziu. Samozrejme, som otvorený aj pre spoluprácu s ostanými spoločenstvami.

Teším sa, že som tu na Spiši, vo farnosti, ktorá ponúka veľa možností na realizáciu a službu. Verím, že moja pastorácia v spoločenstvách bude pokračovať a prinesie bohaté ovocie nielen pre ich vlastných členov, ale aj pre celú farnosť, čo je oveľa dôležitejšie.

Boh k nám hovorí cez prikázania

Katechéza k príprave na sviatosť zmierenia - druhé prikázanie

Boh volá každého po mene a z tohto dôvodu je meno každého človeka posvätné. Meno vyžaduje úctu na znak dôstojnosti toho, kto ho nosí. Mať v úcte mená iných je vyjadrením úcty a lásky k nim. Je hriechom poškodiť meno iného človeka. Každý z nás je citlivý na svoje meno, pretože meno osoby reprezentuje osobu, ktorá ho nosí. Neúctivé a posmešné vyslovenie nášho vlastného mena nás uráža... Prečo potom tak často a bez uváženia vyslovujeme Božie meno? Druhé Božie prikázanie nás v pozitívnom význame pobáda, aby si človek uctil Božie meno. Splní to úctivým vyslovovaním Božieho mena, vzdávaním chvály, plnením sľubov a dodržaním prísahy. V negatívnom význame prikázanie zakazuje neúctivé vyslovovanie Božieho mena, bohorúhanie, nedodržanie sľubov, krivú prísahu a zaprisahanie. K Božiemu menu treba pripočítať aj mená svätých a sväté veci, nakoľko majú vzťah k Bohu. Ich úcta je totiž nepriamou úctou Boha, preto ich zneuctenie je nepriamym zneuctením Boha. Proti druhému Božiemu prikázaniu sa prehrešuje ten, kto krivo prisahá, čiže volá Boha za svedka na potvrdenie svojej lži, čím priamo uráža jeho podstatu, lebo Boh je absolútna Pravda. Taktiež ten, kto sa Bohu zaviaže sľubom, že niečo značne dôležité z úcty k nemu vykoná a potom sľub bez vážnych dôvodov nesplní. Ďalším vážnym prehrešením sa je rúhanie, ktoré sa definuje ako potupenie Boha. Môže sa stať myšlienkami, slovami alebo úkonmi, najčastejšie však slovami. Ľudia sa ho obyčajne dopúšťajú týmito spôsobmi:

- pripisujú Bohu vlastnosť, ktorá je v protiklade s ideou Boha, napr. Boh je krutý;
- popierajú vlastnosť, ktorú Boh má, napr. Boh nie je všemohúci;
- stvoreniu pripisujú vlastnosť, ktorú má iba Boh;
- hovoria o Bohu síce pravdivo, ale s iróniou, napr. To je pekná spravodlivosť;
- potupujú veci, ktoré majú vzťah k Bohu, napr. pošliapu kríž.

Najčastejším spôsobom prehrešovania sa voči tomuto prikázaniu je neúctivé vyslovovanie Božieho mena. Stáva sa to v netrpezlivosti, pri rozčúlení, v údive, zo zlozvyku. Musíme si však priznať, že aj tí, ktorí Boha uznávajú a vážia si jeho pravidlá, už pre maličkosť používajú jeho meno, len tak nadarmo. Aj ten, kto neúctivo, v hneve, s preklínaním alebo so škaredými výrazmi vyslovuje meno Panny Márie a svätých alebo vyslovuje meno Boha, či svätých v prekvapivých situáciách, zbytočne, v žartoch, alebo ich komolí, kto si robí žarty so svätých, alebo náboženských úkonov sa prehrešuje proti druhému Božiemu prikázaniu. Meno Boha nám musí byť sväté. Zneuctenie jeho mena je zneuctením jeho osoby. Učme sa skoncovať s týmto zlozvykom alebo nahraďme Božie meno iným neškodným výrazom. Boh vo svojom pláne záchrany človeka povýšil Ježiša nad všetko a dal mu také meno, ktoré je nad každé iné meno. Urobil to preto, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí, a aby každý jazyk vyznával, že Ježiš Kristus je Pán! (Flp 2,10-11). Preto vzdanie úcty Božiemu menu, menu Ježiš, nie je nikomu na poníženie, ale je to prejav našej viery na slávu Boha Otca.

Radoslav Majerník, kaplán

Foto: internet

Ľudové misie v Starej Ľubovni

Aj naše mesto sa stalo miestom duchovnej obnovy, kde od 20. do 27. mája 2012 k nám na pozvanie pána dekana Pánika zavítali misionári P. Strečka, P. Kušnír, P. Johny a P. Kršak. Tieto misie začali nedeľou 20. mája, keď bola počas sv. omše misionárom odovzdaná štóla, a tým im bola zverená celá farnosť na celý týždeň. Od tohto okamihu mohli plne uskutočňovať to, na čo sem prišli – ohlasovať ľuďom posolstvo spásy, aby sa obrátili a verili evanjeliu, opravdivo žili krst a obliekli si nového človeka. K tomu nás viedli každodenné omše s misijnými kázňami na konkrétne témy, ako napríklad o potrebe zmierenia sa s Bohom a ľuďmi, o zmysle a poslaní rodín, o viere, Eucharistii, modlitbe, utrpení. V konkrétne dni po sv. omšiach nasledovali prednášky osobitne pre mužov a ženy, kde sme sa mohli viac dozvedieť, kedy sa my - muži a ženy - stávame skutočnými Mužmi a Ženami a čo sa od nás očakáva, či už v rodine, na pracovisku, v spoločnosti. Každý deň sa nám ponúkala aj možnosť pristúpiť k sviatosti zmierenia. Dôležitou súčasťou programu bola aj obnova krstných sľubov, tiež pre manželov obnova manželských sľubov, kde si opäť niektorí manželia po dlhých rokoch povedali spoločné „ÁNO“ na ceste spoločným životom. Rodinná atmosféra v kostole vyústila do potlesku pre týchto „novomanželov“. Piatkový večer bol venovaný mladým, kde sa mal s nami stretnúť P. Johny. Povedal nám niečo o sebe a potom nasledovali otázky zo strany mladých. Jednou z otázok na P. Johnyho bola, či je potrebné robiť takéto misie aj na Slovensku. Odpovede sme sa nedočkali, pretože, ako povedal P. Johny, odpovedať na túto otázku si musíme sami. Kostoly sa počas tohto týždňa stali akoby „druhým domovom“, kde sme vytvorili skutočnú rodinu Cirkvi. Tieto misie sa končili nedeľou 27. mája a začínal náš čas, aby to, čo sme počuli, začali aj žiť. Pre týchto „apoštolov“ to bol veľmi vyčerpávajúci a zároveň krásny týždeň, ako povedal P. Strečka na konci týždňa. Naši farníci prežili týždeň skutočnej obnovy na duchu, skrze pátrov misionárov je teraz rad na nás, aby svetlo, ktorév nás zrodili, bolo posilou a cestou pre druhých. Buďme preto neochvejní a trpezliví vo vykonávaní dobra.

Martin Tešla

Foto: redakcia

Rekonštrukcia na fare

Aj vďaka vašej pomoci sa nám na fare podarilo vykonať niekoľko rekonštrukčných prác, ktoré už boli nevyhnutné. Rekonštrukčné práce prebiehali od augusta do novembra. Podarilo sa nám opraviť rozpadajúci sa komín, vynoviť a sfunkčniť kúpeľne, uložiť dlažbu na chodbe, vybrúsiť a nalakovať parkety v izbách a obývaciu izbu zariadiť novým nábytkom.

Touto cestou chceme vysloviť úprimné poďakovanie vám všetkým, ktorí ste prispeli či už finančnou pomocou, alebo samotnou prácou. Pán Boh zaplať! Kňazi farnosti

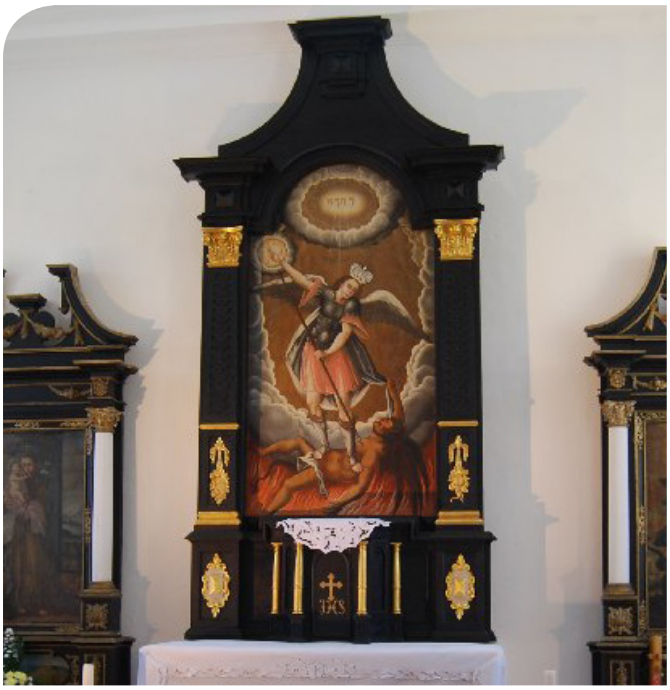

Foto: Štefan Hrbček

Rekonštrukcia oltára sv. Michala v hradnej kaplnke

Hradná kaplnka na hrade Ľubovňa bola postavená v roku 1647. Vznikla ako najmladšia stavba počas barokovej prestavby hradu. Nechal ju postaviť vtedajší starosta zálohovaných miest, Stanislav Lubomirský. Kaplnka sa aj dnes využíva. Konajú sa v nej sväté omše pri otvorení a tiež ukončení letnej turistickej sezóny na hrade Ľubovňa. Architektom kaplnky bol viedenský architekt Posberger. Do dnešných čias sa v kaplnke dochovali tri barokové oltáre a krstiteľnica. Na oltári na ľavej strane je vyobrazený svätý Anton Paduánsky. Oltár na pravej strane je zasvätený Nepoškvrnenej Panne Márií. Stredný, hlavný oltár, je zasvätený patrónovi kaplnky a hradu, svätému Michalovi archanjelovi. Aj kanonická vizitácia z roku 1728 uvádza, že v hradnej kaplnke boli tri oltáre s rovnakými zasväteniami ako dnes. Výskum Michaely Timkovej datoval oltáre v kaplnke do obdobia prelomu 17. a 18. storočia. Reštaurátorská dokumentácia však uvádza, že hlavný oltár sv. Michala mohol byť starší, ako ostatné bočné oltáre. Autori správy sa odvolávajú na zmienku z roku 1664. A práve tento hlavný oltár bol minulý rok reštaurovaný. Oltár svätého Michala archanjela je umiestnený pri južnej stene interiéru kaplnky. Celková architektúra oltára sa skladá z polychrómnej drevorezby a maľby na plátne. Jeho autormi sú neznámi majstri. Jeden bol stolár a vyhotovil drevená polychrómne časti oltára. Druhý majster namaľoval obraz svätého Michala archanjela na plátne. Na oltárnom výjave je vyobrazený svätý Michal archanjel. Je odetý do striebornej zbroje a na hlave má striebornú korunu. V poslednom období, koruna nebola viditeľná. Asi každý si pamätá patróna kaplnky bez nej. Až reštaurátori ju znovu umiestnili na anjelovu hlavu, kde kedysi naozaj bola. Maľba je namaľovaná na ľanovom plátne. Pri jej maľovaní autor použil techniku olejomaľby. Ako to už býva zvykom, anjel má na chrbte krídla. V spodnej časti maľby je namaľovaný diabol, ako tmavá mužská postava s rohami a chvostom. Oltárny výjav tvorí motív víťazstva sv. Michala nad diablom. Boží anjel vráža dlhú kopiju do boku diabla. Na tomto mieste je vhodné spomenúť jeden zaujímavý detail. Svätý Michal pravou rukou pritláča kopiju do diablovho tela. Prsty na pravej ruke má vystreté, avšak posledné dva palce, prstenník a malíček, sú kratšie o jeden článok. Na oltárnej maľbe sa nachádzajú dva nápisy. Jeden je napísaný v latinskom jazyku, druhý v hebrejskom. Latinský nápis je napísaný v kruhu, okolo Michalovej pravej ruky. Nápis znie: QVIS UT DEUS. Čo v preklade znamená: „Kto je ako Boh?“ Druhý, hebrejský, nápis je v kruhovom oblaku na vrchu maľby. V preklade znamená: BOH a vychádzajú z neho tri lúče. Drevené časti oltárnej architektúry boli vyrobené z ihličnatej dreviny. Detaily boli urobené z lipového dreva. Pôvodná polychrómia oltára bola zlatá. Jej zvyšky sa podarilo objaviť pod neskoršími nátermi. K nej sa vrátili aj reštaurátori, takže oltár dnes vyzerá tak, ako kedysi. V spodnej časti oltárnej architektúry je bohostánok na uchovávanie Najsvätejšej sviatosti oltárnej. Vo vnútri bohostánku sú písmená IHS. Znamenajú: Ježiš, Spasiteľ človeka. Oltár sv. Michala archanjela bol reštaurovaný minulý rok. Reštaurovali ho Mgr. art. Miroslav Janšto a Mgr. art. Štefan Siváň. Reštaurovanie oltára by sa nezaobišlo bez finančných zdrojov. Tu patrí veľká vďaka taiwanskému veľvyslancovi Davidovi Nan- yang Leemu, ktorý venoval na reštaurovanie oltára značnú sumu. Oltár bol znovu vysvätený 29. 4. 2012 počas svätej omše, ktorú celebroval prof. ThBibl. Lic. ThDr. Anton Tyrol, PhD. Dúfajme, že sa aj do budúcna nájde dostatok dobrej vôle a prostriedkov, aby aj ďalšie generácie mohli obdivovať dedičstvo našich otcov.

Peter Žarnovský, Jakub Ondrej

foto: Vladimír Dlugolinský

Zomrela sestra Barbora

V nedeľu 29. apríla 2012 vo veku 95 rokov odišla do večnosti rehoľná sestra Barbora Helena Kováčová, OSF. Pohreb bol 2. mája v Ružomberku. Táto bojovníčka za náboženskú slobodu a charizmatická vychovávateľka prežila v kongregácii školských sestier sv. Františka 76 rokov. Narodila sa ako najmladšia zo štrnástich súrodencov 18. júla 1917. Počas totality bola vyvezená do českého pohraničia. V roku 1969 prišla do Starej Ľubovne spolu so sestrami Ritou a Veronikou. Spolu s Mons. Viktorom Trstenským vytvorili skvelý tím. Sestrička Barborka, ako sme ju všetci volali, mala popri vyučovaní náboženstva na starosti miništrantov, ktorým venovala všetok svoj čas. Nedá sa zabudnúť na spoločné chvíle strávené v kostole, na fare, výletoch. Bolo to obdobie duchovného, osobnostného rastu a pre mnohých najkrajšie chvíle života. Škoda, že to skončilo predčasne a násilne a mládež ostala bez svojich vychovávateľov Sestrička na nás nikdy nezabudla, prichádzala aj na stretnutia našich kňazov - rodákov a vo svojom poslednom liste nám, bývalým miništrantom, poslala duchovný testament: *"Moji drahí miništranti, srdečne zdravím každého z vás, vaše rodiny a všetkých zverujem Panne Márii na výchovu pre nebo, aby formácia, ktorú ste dostávali ako miništranti, pokračovala vo vašich rodinách, v deťoch, ktoré Vám Boh zveril, aby sa tak obnovili súčasne rozpadávajúce sa rodiny, aby v nich opäť ožil duch Krista a jeho Cirkvi. Naďalej milujte sv. omšu, ktorá je slnkom nášho života a obetujte seba a svojich drahých. Nech Vás Najsvätejšia krv Pána Ježiša zachráni a Božia i naša drahá Matka privedie do neba. Tam dovidenia."*

Vaša vďačná sestra Barbora, OSF

Ľubomír Ogurčák

Nosil nás vo svojom srdci

Správa o smrti emeritného biskupa Františka Tondru sa rozletela po celej Spišskej diecéze. Zomrel 3. mája 2012 v 76. roku života a 50. roku kňazstva. Bol prvým biskupom po dlhých 38 rokoch, počas ktorých bol spišský stolec neobsadený. Aj vtedy sa správa o jeho menovaní rozletela ako blesk a všetci sme to prijali ako dar, ktorý nám posiela sám Boh. V katedrále v Spišskej Kaitule to bola prvá biskupská konsekrácia v jej dejinách a hlavný svätiteľ kardinál Jozef Tomko vyslovil prorocké slová: "Nad Tatrami sa rozjasnilo a starodávna spišská katedrála je zaliata svetlom a nádejou." Na tento okamih čakalo niekoľko generácií veriacich Oravy, Liptova a Spiša. Za túto chvíľu sa roky modlili a obetovali svoje bolesti a kríže. Keď otec biskup Tondra vyšiel pred katedrálu, aby po prvý raz odovzdal svoje biskupské požehnanie, ostal prekvapený množstvom veriacich. Spišská Kapitula toľko ľudí ešte nezažila. Túto spomienku si uchoval a po každej slávnosti v katedrále vyšiel von k veriacim, aby sa s nimi stretol, pozhováral. Všetkých nosil vo svojom srdci. Jeho služba bola ťažká, už vo svojom liste kardinálovi Tomkovi napísal, že menovanie prijíma ako kríž. Začal budovať všetko od základov a pod jeho vedením diecéza znovu ožila a vstúpila do tradície veľkých biskupov, ktorých spišská diecéza mala. Aj napriek veľkej zodpovednosti vykonával svoje poslanie v úplnej vernosti Kristovi, Cirkvi, pápežovi. Mal plnú podporu aj u biskupov, o čom svedčí fakt, že bol niekoľkokrát zvolený za predsedu KBS. Bol uznávanou morálnou autoritou, profesorom, publicistom a držiteľom viacerých ocenení. Nás môže tešiť, že jeho meno sa bude natrvalo spájať so Starou Ľubovňou. Hneď na druhý deň po konsekrácii jeho prvá pastoračná cesta viedla k nám do Kostola sv. Mikuláša, kde po prvý raz vysluhoval sviatosť birmovania. A prichádzal k nám rád, posvätil aj nový kostol sv. Petra a Pavla. Biskup Tondra nosil kríž nielen na svojom tele, ale ten oveľa ťažší a neviditeľný vo svojom srdci, ktoré v tichosti dotlklo.

Ľubomír Ogurčák

1. Neformálne stretnutie pri guľáši sa uskutočnilo 3. septembra v miestnom lesoparku. Nieslo sa v znamení utužovania, rozvíjania a nadväzovania priateľských vzťahov. Účastníkmi boli mladí, ktorí navštevujú pondelkové biblické stretnutia. Aktivity podobného zamerania plánujú aj do budúcna. (Foto 1)

2. Členovia Hnutia domácej cirkvi prežili Oázu Modlitby v Dolnom Kubíne a v Liptovských Revúcach. V Dolnom Kubíne sa zišlo 70 účastníkov z oblasti Starej Ľubovne, D. Kubína a Žiliny. Hlavnou témou bolo prežívanie zmluvy medzi Pánom a Abrahámom podľa Božieho slova: "Pane, ak nachádzam milosť v tvojich očiach, neobíď svojho služobníka." (Gn 18,3) V Liptovských Revúcach bolo hlavnou túžbou účastníkov prežiť stretnutie s Pánom cez pobyt v prírode v nádhernom prostredí Veľkej Fatry. K tomu, aby sme si plnšie uvedomili Božiu prítomnosť cez rôzne zázraky, ktoré bežne ani nezbadáme, nám bol veľmi nápomocný Miro Saniga. Tri dni prežité s týmto vzácnym človekom nám pomohli trochu viac pootvoriť dvierka tajomstiev v prírode, skrze ktoré k nám hovorí Pán. (Foto 2)

3. Misijné združenie Ducha Svätého sa v poslednom čase, ako zvyčajne, pravidelne stretávalo na modlitbách k Duchu Svätému každý 3. pondelok v mesiaci. Úmysly modlitieb a milodary boli venované okrem iného na misie v Bolívii, kde pôsobí rodák z našej farnosti - P. Richard Cenker (pomoc pri zabezpečení pitnej vody pre misijnú stanicu) a Kláštoru Najsvätejšej Trojice v Nitre (oprava svätostánku). Členky nášho hnutia sa zúčastnili zloženia prvých rehoľných sľubov dvoch rehoľných sestier v provinciálnom dome v Ivanke pri Nitre, kde pomáhali pri zabezpečovaní dôstojného priebehu tejto slávnosti. (Foto 3)

4. Združenie mariánskej mládeže je spoločenstvom mladých ľudí a detí, ktorej hlavnou náplňou je úcta k Panne Márii. V tejto farnosti pôsobí spoločenstvo už 15 rokov. Animátori sa s deťmi stretávajú 1 krát týždenne, kde sa modlia, rozprávajú o rôznych témach, hrávajú hry na spoznávanie i oddych. Zároveň pripravujú každý rok Biblický karneval pre deti, organizujú púte, týždenné tábory. Animátorka Klára píše: „Naším snom je, aby sa mariánska družina rozrástla, mala pevné korene v našom meste a aby vďaka nej vyrástli skvelí, čestní a poctiví ľudia, ktorí si budú uctievať Nebeskú Matku - Máriu." (Foto 4)

5. Prvý prázdninový týždeň strávili deti spolu s animátormi spoločný čas na letnom tábore v Mlynčekoch. Svoje srdce otvorili pre mnícha Natanaela, ktorý potreboval pomoc pri oslobodení princezny Alžbety a rytiera Ľudovíta. Pre deti boli pripravené rôzne stredoveké disciplíny, turnaj, vyrábanie dobových šiat i stredoveké fotenie. Ich hlavnou úlohou však bolo zdokonaľovať sa v cnostiach, nebyť sebecký,

závistlivý, nevystatovať sa nad priateľov atď. (Foto 5)

6. Farský úrad v spolupráci s eRkom organizoval tento rok už 4. ročník dochádzkového tábora s názvom Bláznivý týždeň. Na tábor sa prihlásilo približne sedemdesiat detí, ktoré počas jednotlivých dní zažívali rôzne dobrodružstvá. Cvičili sa v tvorivosti, ukazovali svoje talenty v scénkach a športové nadanie v súťažných disciplínach. Nikdy sme však nezabúdali na modlitbu a katechézu, ktorú pripravili páni kapláni Tomáš Pavlikovský a Rado Majerník. Na konci tábora sa každé dieťa stalo skúseným detektívom i s platným preukazom. (Foto 6)

7. eRkári 7.9.2012 oslavovali sviatok svätých košických mučenníkov, ich nebeských patrónov. Oslava sa začala svätou omšou o 17:00 v kostole svätého Petra a Pavla a pokračovala na farskom úrade malým pohostením pre deti. (Foto 7, 8)

8. Hnutie fokoláre, známe aj pod názvom Dielo Máriino, je laické cirkevné hnutie, ktorého zakladateľkou je Chiara Lubichová (Taliansko). Členovia hnutia sa snažia žiť evanjeliovú jednotu „aby všetci jedno boli" a svojím spôsobom života osloviť okolie. Chce sa venovať všetkým oblastiam života: mládeži, rodinám, politike, masmédiám, ekonomike a pod. Hnutie zahŕňa nielen katolíkov, ale aj kresťanov z iných cirkví, veriacich iných náboženstiev a ľudí bez presvedčenia, ktorí uznávajú hodnoty solidarity, pokoja, ľudských práv, spravodlivosti a slobody. Všetkých spája vzájomná láska a jednota. Aj v Starej Ľubovni sa stretáva skupinka ľudí, ktorí sa snažia žiť evanjeliovú jednotu a svojimi skúsenosťami so živým Slovom života (Slovo života – jedna myšlienka z evanjelia) navzájom obohacujú a povzbudzujú, aby tak spoločne vytvárali nové vzťahy založené na vzájomnej láske a jednote. Je to otvorené stretnutie a nie je ničím záväzné. Stretávame sa raz mesačne vždy v utorok po prvom piatku v rodinách, o 19.30 hod.

9. V deň Slovenského národného povstania sa mladí našej farnosti vybrali spoznávať krásy Slovenska. Krásy raja. Slovenského raja. Cieľom ich celodennej túry bol výstup na Kláštorisko, jediné turistické centrum tohto Národného parku. Sprievodcom mladých bol pán kaplán Radoslav. Ten im na Kláštorisku ponúkol historický výklad spojený s prehliadkou ruín kartuziánskeho kláštora. Podobné turistické akcie môžu mladí očakávať aj v budúcnosti. (Foto 9, 10)

10. Naša skupinka Modlitby matiek ani cez prázdniny neoddychovala, stretnutia boli naďalej pravidelné. Zmenili sme miesto kaplnky na miesta našich príbytkov, aby modlitbou boli tiež požehnané. Každá spoločná chvíľa bola naplnená pokojom, radosťou a odovzdávaním našich detí do Božej réžie.

11. Modlitby otcov vo farnosti Stará Ľubovňa sa konajú

od októbra 2010. Každý druhý pondelok v mesiaci v kostole sv. Petra a Pavla po večernej sv. omši. Stretávame sa skupinka 12-20 otcov, samozrejme, že sme pripravení prijať do skupiny aj nových otcov. Naše modlitby začínajú modlitbou ku patrónovi otcov sv. Jozefovi, potom nasleduje modlitba z knižôčky "Modlitby otcov" a na koniec sa modlime korunku Božieho milosrdenstva. Celé naše stretnutie trvá približne 30 - 45 minút Viac informácií nájdete na www.modlitbyotcov.sk

12. „Láska nikdy nezanikne." Táto myšlienka sa stala hlavným mottom podujatia „Festival radosti", na ktorom boli prítomní aj mladí zo Starej Ľubovne. Od 16.-20. augusta mali priestor vytvárať spoločenstvo, budovať nové priateľstvá či zúčastniť sa prednášok, ktoré približovali tému stretnutia. Festival sa uskutočnil v Pavlovciach nad Uhom ako súčasť púte radosti. Išlo o akciu, ktorú zorganizoval „Domček" - pútnické centrum mladých a rodín. Aktivity, ktoré sú pod záštitou Domčeka, sa zameriavajú na sabaprijatie a budovanie medziľudských vzťahov. Známy je aj ako miesto prijatia, vypočutia, rozhovorov a modlitieb. Jeho hlavnou činnosťou však zostáva putovanie k hrobu Anky Kolesárovej, mučenice čistoty. Štvrťročne sa konajú púte radosti s počtom účastníkov od 400-700. Okrem nich sú organizované aj púte zrelosti, rodín, či duchovné obnovy. Viac info na www.domcek.org (Foto 1)

13. V tomto krátkom príspevku by som chcela napísať o týždennej letnej akcii Spoločenstva Dobrého Pastiera s názvom Lajt (Leto a Ježiš tam). Tento rok bolo témou byť „Upevnení vo viere". Na túto tému sme mali každý deň prednášku. Okrem prednášok, bola každý deň aj sv. omša a priestor na osobnú modlitbu. Počas tohto týždňa sme sa stretávali aj v malých skupinkách, kde sme sa navzájom zdieľali. Takisto nemohla chýbať ani zábava vo forme hier a športu. Myslím si, že tohtoročný Lajt splnil svoj účel a odchádzali sme z neho naozaj „upevnení vo viere". Takisto sa viac utužili vzťahy v spoločenstve. Myslím si, že z tejto akcie budeme čerpať ešte veľmi dlho. (Foto 2)

14. Bez krízy to ide „easy." Zaužívaná tradícia ostala nemenná. Zmenilo sa osadenstvo, počasie, niekomu pribudlo či ubudlo zopár kíl, rovnaké však zostalo miesto - Vrch Osly a hlavný bod programu - sv. omša. Otec, matka, deti. Hlavní aktéri púte na Vrch Osly. Pre niektorých bol 26. august časom na dvanáste repete, iní prevzali úlohu prváka. Tak či onak, najdôležitejšia bola ich prítomnosť. Ale pozrime sa na to inak. Potrebujú sa rodiny dnešných čias stretávať? Rozprávať sa? Byť spolu? A vôbec, musia si pre to zájsť tak ďaleko na nejaký opustený vrch? Samotná myšlienka zjednotiť rodiny a poskytnúť im priestor pre spoločne strávený čas je najlepšou výzvou, aká môže byť rodinám poskytnutá. Zvlášť dnes, keď odvšadiaľ počujeme o kríze a rozpade rodín. Modlitba,

rozhovory, šport, no hlavne spoločenstvo prijatia neustále láka celé rodiny putovať na Vrch Osly. Vrch stretnutia. Vedomie tejto skutočnosti zapĺňa aj budúcoročný farský kalendár. Aby sa v budúcnosti menej písalo o kríze rodín. Aby bolo viac zdravých vzťahov. Aby naša farnosť neustále žila. (Foto 3, 4, 5)

15. Posledná septembrová nedeľa, tentokrát 30. septembra už tradične patrila Hubertovským slávnostiam, pri ktorých sme ďakovali za dary zeme a prírody. Slávnostnú sv. omšu celebroval pán dekan Pavol Lacko. (Foto 6)

16. V rámci týždňa Cirkvi pre mládež sa konal 13. októbra Dekanátny futbalový turnaj v sálovom futbale. Víťazom turnaja sa stala naša farnosť, čím si vybojovala postup na Diecézny futbalový turnaj v Levoči. Tam vo finále zdolali tím zo Spišskej Kapituly (1:0). Ceny a putovný pohár odovzdal v Levočskej športovej hale osobne spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka, ktorý sa prihovoril účastníkom a povzbudil ich, aby pokračovali aj po súťaži v stretnutiach, v ktorých môžu zatiahnuť na hlbinu. Naša farnosť tak postúpila do celoslovenského finále, ktoré sa uskutočnilo 10. novembra v Prešove, kde chlapci svojim výkonom obsadili pekné 6. miesto. (Foto 7)

17. Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša zorganizovalo dňa 21. októbra v kultúrnom dome podujatie s názvom Kantána o sv. Edite Stein. Zbor a orchester z poľského Lublinca priblížil prostredníctvom svojho programu život a dielo tejto svätice, ktorá je zároveň spolupatrónkou Európy. (Foto 8)

18. Kultúrny dom v Starej Ľubovni sa dňa 28. októbra stal dejiskom Mariánskej akadémie, kde deti a mládež prostredníctvom pripraveného programu vyjadrili svoj vzťah k Panne Márii. (Foto 9)

19. Svätého Martina sme si pripomenuli dňa 15. novembra, kedy sa v Starej Ľubovni konal Svätomartinský sprievod, pri ktorom deti s lampášmi kráčali večernými ulicami mesta. Aj takouto formou sme sa zapojili k oslave hlavného patróna Spišskej diecézy.

20. Štvrtok 6. decembra sme si pripomenuli spomienku na sv. Mikuláša, patróna farnosti a mesta Stará Ľubovňa. Slávnostná odpustová sv. omša sa konala o 18.00 vo farskom kostole sv. Mikuláša, celebroval ju vdp. farár Jozef Palenčár, ktorý pôsobí ako farský administrátor v Chmeľnici. (Foto 10)

21. eRko - HKSD otvorilo v rámci OC Sever už tretí ročník celoročnej priebežnej formácie pre animátorov detských a mládežníckych spoločenstiev s názvom eRkurz. Otvárajúcu sv. omšu celebroval v Kostole sv. Petra a Pavla správca UPaC v Ružomberku o. Jozef Žvanda v nedeľu 23. septembra.

Text/foto: Štefan Hrbček, Denisa Dinisová, Lucia Takáčová, Mária Takáčová, Imrich Vavrek, Hnutie Fokoláre, eRko, SDP,CG sv. Mikuláša, MsÚ v St. Ľubovni

Cirkevné školy opäť pomáhali misiám

19. ročník Misijného dňa začal už tradične sv. omšou v kostole sv. Petra a Pavla, pri ktorej mali zúčastnení možnosť vyjadriť podporu ľuďom rozvojového sveta duchovnou formou. Svoju misijnú činnosť prišiel tento rok prezentovať dobrovoľník pôsobiaci v Južnom Sudáne Jozef Baša. Po sv. omši prostredníctvom prednášky priblížil často veľmi ťažký život ľudí z tejto africkej krajiny, ktorí sa však napriek ťažkostiam dokážu tešiť z toho mála, čo dostávajú.

Následne sa program akcie presunul do priestorov cirkevných škôl, kde deti a žiaci predávali výrobky rôzneho druhu a poskytli tak možnosť prispieť aj finančne. Misijný jarmok mohol navštíviť naozaj ktokoľvek. Počas jeho priebehu sa pri stánkoch, v "triednych reštauráciách" či remeselných dielňach vystriedali deti s rodičmi, dôchodcovia, ale aj samotní študenti cirkevných škôl z nášho mesta.

„Hlavnou myšlienkou tohto dňa je, že sa my, ktorí máme, podelíme s tými, ktorí nemajú. Deti našej škôlky a školy vedieme v misijnom duchu k pomoci žiakom našej adoptívnej triedy zo Sudánu," zdôraznila primárny zámer Monika Maníková, riaditeľka Základnej cirkevnej školy s materskou školou sv. Cyrila a Metoda. „V nemalej miere majú na tomto jarmoku podiel aj rodičia, ktorí počas celého mesiaca pomáhali svojim deťom s ručnými prácami, pripravovali rôzne darčeky a piekli koláče. Taktiež prispeli aj učiteľky, ktoré spolu s deťmi chystali rôzne výrobky na predaj, a teda na pomoc misiám," doplnila Monika Maníková.

Účasť študentov Cirkevného gymnázia sv. Mikuláša na Misijnom dni priblížil jeho riaditeľ Pavol Chmeliar: „Gymnazisti sa tak ako každý rok zapojili do tejto akcie v tom zmysle, že sú aktívni kupujúci, čiže takto prispievajú k pomoci misiám. Zároveň študenti druhého ročníka pripravujú dramatizácie o životoch svätých. Tento rok sú ich predstavenia o sv. Lucii a o sv. Mikulášovi."

Fakt, že tento deň môže niečím prispieť nielen ľuďom, ktorým sa prostredníctvom neho dostáva pomoc, ale aj samotným zúčastneným, ktorí svoju podporu vyjadrujú v duchovnej i materiálnej podobe, je tiež jedným z pozitív tohto podujatia. „Vždy keď človek myslí na iných, niečoho sa zrieka a niečo obetuje, má to vtedy veľký význam, pretože dostáva takto šancu budovať sám seba i celý svet," potvrdil túto skutočnosť, ktorá zaručuje úspech Misijného dňa, Pavol Chmeliar.

Adam Takáč

Foto: Pavol Boďo

Aj oblečením rozprávaš

25. septembra sa na pôde cirkevných škôl odohrával prvý zo série netradičných školských dní. Tentoraz to bol Deň elegantného oblečenia. S heslom "Nahoď sa a si za vodou!" sa žiaci priučili etikete obliekania a človek sa nevedel vynadívať, ako šaty, saká a kravaty zmenili študentov na nespoznanie. Súťaž o najvkusnejšie oblečenie vyhrali Daniela Popovičová (I. B) a Rasťo Guzlej (III. A). Za najelegantnejšiu dvojicu pedagógov študenti zvolili pani profesorku Kočišovú a pána kaplána Tomáša. Raz darmo, šaty robia človeka.

Archív CG sv. Mikuláša

Foto: CG sv. Mikuláša

Farebný misijný týždeň

21. október je Svetovým dňom misií. Na našej škole sme si ho pripomenuli akciou „FAREBNÝ MISIJNÝ TÝŽDEŇ“. Od 22. do 26. októbra 2012 sme sa modlili za obyvateľov jednotlivých kontinentov a misionárov pôsobiacich v týchto oblastiach. Svoju spoluúčasť sme vyjadrili aj navonok - oblečením symbolizujúcim kontinent.

Archív CG sv. Mikuláša

Foto: CG sv. Mikuláša

Projekt Euroscola obohatil program Cirkevného gymnázia

Plnohodnotné akcie v mesiacoch máj, október a november 2012 spestrili študentom Cirkevného gymnázia sv. Mikuláša ich školské aktivity. A to vďaka úprimnému stretnutiu so seniormi a zaujímavej videodiskusii s europoslancom. Tie mohli žiaci absolvovať v rámci súťaže vyhlásenej Informačnou kanceláriou Európskeho parlamentu na Slovensku v programe Euroscola 2013.

Cieľom súťaže je posilniť verejnú debatu o Európe a jej výhercom umožniť rokovať s rovesníkmi z členských krajín Európskej únie v budove Európskeho parlamentu v Štrasburgu o aktuálnych problémoch Európy. Takáto jedinečná možnosť podnietila k aktivitám aj študentov Cirkevného gymnázia sv. Mikuláša v našom meste.

Tento rok bol Európskou komisiou vyhlásený za Rok aktívneho starnutia a solidarity medzi generáciami. Jeho priebeh vďaka žiakom druhého ročníka cirkevného gymnázia mohli vnímať aj klienti tunajšieho Domova pre seniorov. A to dokonca dvakrát. V máji ich totiž študenti potešili premietaním nimi nakrúteného filmu o troch košických mučeníkoch, dramatizáciou zo života sv. Cyrila a Metoda, ale aj hudbou, tancom a spoločnými rozhovormi na rôzne témy. Koncom októbra zasa spríjemnili ich čas gospelovými piesňami a spoločnou prechádzkou, posedením v areáli sociálneho zariadenia. Študenti sa so starkými podelili o svoju radosť a energiu mladosti a naopak načerpali od nich bohatstvo životnej múdrosti a skúsenosti.

Ďalšou zaujímavou udalosťou v rámci projektu Euroscola bola pre gymnazistov videodiskusia s poslancom Európskeho parlamentu Miroslavom Mikolášikom. Počas nej priblížil pán poslanec žiakom zvýšené právomoci EP po vstupe Lisabonskej zmluvy do platnosti, činnosť Európskeho parlamentu, ale aj svoje funkcie a aktivity v jednotlivých výboroch. Taktiež oboznámil prítomných s najvážnejšími otázkami v oblasti ľudských práv, bioetiky či životného prostredia, ktorými sa momentálne zaoberá. Mladí študenti sa do diskusie zapojili svojimi otázkami o momentálnej situácii v EÚ, ale i v našej krajine.

Adam Takáč

Foto: CG sv. Mikuláša

Článok bol publikovaný v Ľubovnianských novinách

Koledovanie

Opäť je tu možnosť nechať si posvätiť svoje rodiny a domácnosti kňazom. „Koleda“, ako sa ľudovo hovorí posviacke, sa bude konať počas vianočného obdobia, podľa bližšie hláseného rozpisu počas sv. omší. Na koledu sa možno prihlásiť opäť aj prostredníctvom internetu na stránke **www.rkfarnost-sl.sk**. Taktiež bude možné zapísať sa na papier v sakristiách vo všetkých kostoloch. Presné termíny koledovania budú ohlásené počas vianočných bohoslužieb, ako aj zverejnené na uvedenej stránke. Ak máte záujem o požehnanie, prosíme, aby ste sa zapísali. Je potrebné poznať presný počet domácnosti, aby sme vedeli zostaviť rozpis.

Betlehemské svetlo

Aj pred tohtoročnými Vianocami budeme stretávať skautov roznášajúcich Betlehemské svetlo, zapálené priamo v Bazilike Narodenia Ježiša Krista v Betleheme. Týmto svetlom pokoja pripomínajú skauti ľuďom takmer celej Európy posolstvo Vianoc lásku a pokoj. Prostredníctvom našich skautov zažiari aj v Starej Ľubovni a okolí, aby prinieslo do našich domovov požehnanie, porozumenie a pokoj do každej duše. Obetaví chlapci a dievčatá prinášajú tento plamienok priamo do Kostola sv. Mikuláša. Osobne ho potom roznášajú na miesta s nepretržitou službou (nemocnica, domov dôchodcov, polícia) a do jednotlivých rodín našej farnosti.

Adorácia

Aj tento rok je tu možnosť stráviť posledné chvíle starého roka a prvé chvíle nového roka v spojení s Kristom v modlitbe a adorácii. Kostol sv. Mikuláša bude otvorený 31.12. od 23.40 hod. Srdečne pozývame.

Spovedanie pred Vianocami

15.12. - sobota - Mníšek nad Popradom: 13.30 - 15.30
18.12. - utorok - Kolačkov: 14.00 - 16.30
18.12. - utorok - Podsadek: 14.00 - 16.30
19.12. - streda - SL, Mik: 9.00 - 12.00, 13.30 - 16.30
19.12. - streda - SL, PaP: 9.00 - 12.00, 13.30 - 16.30
20.12. - štvrtok - Chmeľnica: 14.00 - 16.30
21.12. - piatok - Hniezdne, Forbasy: 13.00 - 17.00
22.12. - sobota - Nová Ľubovňa: 9.00 - 12.00, 13.30 - 16.30
23.12. - nedeľa - SL, Mik: 14.00 - 18.00
23.12. - nedeľa - SL, PaP: 14.00 - 18.00

Dobrá novina

Koledníci Dobrej noviny budú opäť prinášať do rodín radostnú zvesť a zbierať pritom peniaze pre núdznych v Afrike. Koledovanie “Dobrá novina” sa bude v našej farnosti konať v stredu 26. decembra od 13:30 hod. Zapísať sa možno v sakristii na pripravený a logom označený papier, ale aj elektronicky na webovskej stránke farnosti **www.rkfarnost-sl.sk**. Do zapísaných rodín prídu koledníci deti a animátori z eRka Hnutia kresťanských spoločenstiev detí s pripraveným programom. Koledovanie spojené so zbierkou sa v Starej Ľubovni koná pravidelne a nachádza čoraz väčšiu podporu. Vopred vám všetkým chceme úprimne poďakovať.

Sväté omše počas Vianočných sviatkov

24.12. Vigília Narodenia Pána:
Mik: 7.30, 24.00; PaP: 16.00, 24.00; Pod: 24.00; DD: 21.00;
25.12. Narodenie Pána:
Mik: 7.30, 10.30, 18.30; PaP: 8.00, 9.30, 11.00; Pod: 9.00, 11.00;
26.12. Sviatok sv. Štefana:
Mik: 7.30, 10.30, 18.30; PaP: 8.00, 9.30, 11.00; Pod: 9.00; DD: 9.00;
31.12. Koniec roka:
Mik: 7.30, 16.00; PaP: 16.00; Pod: 16.00; DD: 14.30;
1.1. prikázaný sviatok Panny Márie Bohorodičky:
Mik: 7.30, 10.30, 18.30; PaP: 8.00, 9.30, 11.00; Pod: 9.00, 11.00;
6.1. prikázaný sviatok Zjavenia Pána - Troch kráľov:
Mik: 7.30, 10.30, 18.30; PaP: 8.00, 9.30, 11.00; Pod: 9.00, 11.00; DD: 9.00

Keďže sa stále obraciate na nás s otázkami, ktoré sa týkajú liturgických predpisov, rozhodli sme sa, že do časopisu zaradíme novú rubriku - LISTÁREŇ, v ktorej sa budeme snažiť zodpovedať vaše otázky. Budeme veľmi radi, ak otázkami prispejete aj vy. Svoje otázky môžete napísať na papier a odovzdať pánom kostolníkom vo všetkých kostoloch, alebo využiť e-mail: **mikulasovlist@rkfarnost-sl.sk**

Otázka: Ako to je s platnosťou večernej svätej omše pred prikázaným sviatkom, či pred nedeľou?

Predpis 1248 Kódexu kánonického práva upresňuje, že „prikázaniu zúčastniť sa na svätej omši zadosťučiní ten, kto je prítomný na omši, kdekoľvek sa slávi v katolíckom obrade buď v samotný deň, alebo večer predchádzajúceho dňa." Podľa toho teda vidíme, že večerná svätá omša v sobotu je platná na nedeľu. Keďže Kódex neuvádza žiadne ďalšie podmienky, nikto by si ich ani svojvoľne nemal pridávať. Ako uvádza Mons. Duda v článku časopisu Tribunál: „Kódex kánonického práva však od nás žiada len to minimum, kresťan katolík by sa mal usilovať urobiť pre svoju spásu maximum možného."

Otázka: Koľkokrát za deň môžem pristúpiť k svätému prijímaniu?

Predpis Kódexu kánonického práva č. 917 hovorí: „Kto najsvätejšiu Eucharistiu už prijal, môže ju v ten istý deň prijať po druhý raz iba pri eucharistickom slávení, na ktorom sa zúčastňuje, pri neporušení predpisu kán. 921, § 2". – „Hoci v ten istý deň už boli posilnení svätým prijímaním, predsa sa veľmi odporúča, aby tí, ktorí sa ocitli v nebezpečenstve života, opäť prijímali." To teda znamená, že ak som už raz v daný deň pristúpil k svätému prijímaniu a som účastný na ďalšej, druhej, svätej omši, tak kvôli jej úplnosti (bez svätého prijímania je svätá omša neúplná), môžem druhý raz pristúpiť k svätému prijímaniu. Podmienkou je účasť na celej druhej svätej omši (od úvodných obradov až do požehnania a prepustenia ľudu slovami: Iďte v mene Božom.) Druhý raz v ten istý deň však nie je možné prijímať mimo svätej omše, výnimkou je len nebezpečenstvo smrti.

Rok viery, 11. októbra 2012 - 24. novembra 2012

Pápež Benedikt XVI. vyhlásil 11. októbra 2012, v deň 50. výročia otvorenia Druhého Vatikánskeho koncilu, Rok viery. Tento Rok viery sa skončí nedeľou Krista Kráľa, 24. 11. 2013. Rok viery má dopomôcť k novému obráteniu k Pánovi Ježišovi a k znovuobjaveniu viery, aby sa všetci členovia Cirkvi stali dôveryhodnými a radostnými svedkami zmŕtvychvstalého Pána v dnešnom svete a boli schopní ukázať „dvere viery" mnohým hľadajúcim.

Diecézny biskup Mons. Štefan Sečka vydal Zamyslenia k Roku viery, ktoré sa k nám dostávajú prostredníctvom homílií. Jedna nedeľa v mesiaci je venovaná hlbšiemu zamysleniu sa nad tajomstvami viery. Zamyslenia sú dostupné aj na webovej stránke Spišskej diecézy: dieceza.kapitula.sk

Svätý Otec si želá, ako to on sám doslova vyjadril, aby Rok viery dal nový impulz poslaniu celej Cirkvi, aby viedla ľudí z púšte, na ktorej sa často nachádzajú, na miesto života, k priateľstvu s Kristom.

Sme naozaj slobodní muži a ženy našej krajiny,
slobodní pre ohlasovanie večných Božích právd podľa vôle Ježiša Krista?
Sme dobre učení v knihách vrátane kníh Kristovho evanjelia?
Poznáme obsah svojej viery a máme odvahu hlásať ju i ostatným?
Sme naozaj pravoverní, zakorenení v Kristovi a Márii,
v pravej Kristovej Cirkvi, ktorá žije z Eucharistie?
Dotýkame sa Krista s vierou čakajúcou na silu, ktorá z neho vychádza?
Sme Bohu vďační za všetky jeho dobrodenia?
Nech nám Cirkvou ponúkaný Rok viery pomôže nájsť pravdivé odpovede.
Nech je ponúkané obdobie časom hľadania právd viery, vo svetle Kristovej lásky.

Spracované podľa pastierskeho listu biskupov Slovenska k otvoreniu Roku viery.

Fotogaléria k aktivitám vo farnosti

Prvý rad: Púť na Vrch Osly (foto Štefan Hrbček), druhý rad: Hubertovské slávnosti (foto MsÚ Stará Ľubovňa), tretí rad: Svätomartinský pochod (foto Štefan Hrbček), štvrtý rad: Stužková slávnosť (foto Cirkevné gymnázium sv. Mikuláša), piaty rad: Odpustová slávnosť (foto Štefan Hrbček).